

LÉVAI HIRLAP

Szépirodalmi-, Közgazdasági- és Társadalmi hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre K. 5.—
Fél évre " 2.50
Negyed évre " 1.25

Egyes példány 10 fillérért kapható:
Schulez Ignác laptulajdonosnál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal hova
a lapba szánt kéziratok, hirdetések,
előfizetési díjak küldendők:
Léva, Kazinczy-utca 2. sz.

Nyilttéri közlemények soronként 20 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.
Megjelenik minden szombaton.

Fürdőinkről.

Nem a dátumot, hanem az ügy fontosságát tekintem akkor, midőn cikkemet a gőzfürdővel kezdem meg. Igaz, hogy épen ezen időpontban nem aktuális dolog, de azon reményben ütöm meg már most a nagydobot, hátha megtörténik a világ nyolczadik esodája és annak idején, mikor arra már szükség lesz, készen lesz az „Első lévai gőzfürdő.”

A mai kulturembernek szinte élet-szükségele már egy modern, lehetőleg minden kényelemmel ellátott fürdő. Nem nagyon téved az, ki a város kulturális fokát a létező fürdője után ítéli meg. Ha körülnézünk, láthatjuk, hogy az összes körülöttünk fekvő városok pl. Nyitra, Balassagyarmat, Besztercebánya, Zólyom, Esztergom stb már régen bírnak gőzfürdővel és csak Léva volna az, mely nem képes egy gőzfürdőt építeni és fenntartani?!

Érdekes jelenség, hogy városunk egyes irányban milyen óriási áldozatokat hoz, s midőn a közegészségügy tekintetében is oly fontos dologról van szó, akkor az elől mereven elzárkózik.

Igy azután rá vagyunk utalva még a legkisebb igényeket sem kielégítő izr. rituális meleg fürdőre és a kényelmetlen otthoni kádakra. Mert olyan boldog halandó, ki fürdőszobával is diszcedhetik, még Léván nagyon kevés van.

Figyelemre méltó még azon körülmény is, hogy városunk közönsége, — bár mindenki érzi a fürdő hiányát — milyen hallatlan indolenciát tanusít ez ügyben is. Mindenki mástól várja a kérdés megoldását és szájtátva lesik azt a bizonyos sült galambot. Mert hihetetlennek tartom, hogy egy ilyen

kis tőkét igényelő vállalatot ne tudnánk létrehozni, ha valaki, — ki megfelelő anyagi helyzetben van, — azt komolyan a kezébe venné. Nagyon könnyen megoldható volna ezen terv, akár magánvállalkozás, akár részvénytársasági alapon. A város kötelessége volna persze megfelelő ingyenes telekkel, vagy évi szubvencióval pártolni ezen vállalkozást. Ismétlem, ha ezen az alapon valaki komoly tárgyalásokat kezdene, úgy ezen terv még az idén valóra válhatna.

A gőzfürdő helyére vonatkozólag legalkalmasabb volna a Zöldkert-utca jobb oldalának valamelyik üres telke. A Perc csatorna elegendő vizet adna és mint levezető csatorna is szolgálhatna. A másik megfelelő hely a Honvéd utcában lévő Osztrieder-féle kert. Ezen a telken állítólag meleg víz forrás is van, de ettől eltekintve a talaj rendkívül bővizű, a telek fásításra nagyon alkalmas és elegendő nagyságu, szintén csendes helyen van és a háta mögött lévő csatorna, mint vízlevezető teljesen megfelel. Ugy tudom, hogy e telek tulajdonosa tárgyalásokat is folytatott fürdő építés céljából, de úgy látszik eredménytelenül.

Majdnem így állunk a hideg fürdőkkel is. Lakosságunk 95 százaléka rá van utalva a Perc csatornára, mint fürdőhelyre. De az a szegény fürdőző sohasem tudhatja, hogy mikor és hol szabad és lehet fürödni. Ma egész nyugodtan megfürdik egy helyen, holnap már a föld tulajdonosa káromkodva akarja ruháját a patakba dobni. És ez így megy évről-évre. Hát ezt a kérdést mikor fogják rendezni?! Szó volt kb. 8—10 évvel ezelőtt, hogy a város a patak bizonyos helyein népfürdőket fog építeni megfelelő számu és nagyságu kabinokkal. Hát ez a szép terv

is várja, mint Csipkerózsza a mesebeli királyfi megérkezését.

Édes Istenem, hány királyfira volna nekünk szükségünk, hogy összes csipkerózsáinkat felébressze!

Leidenfrost László

Szomorú hírt jelentett e hét e'ején a táviró: Leidenfrost László meghalt. Hogy ki volt ezen férfiú azt talán felesleges is fejtegetnünk. Városunk egyik legrégebb családjának tagja, aki városunk anyagi és szellemi fejlődésének éveken keresztül biztos támasza volt. Egész élete buzgó tevékenységben telt el. Éveken keresztül felügyelője volt a lévai Schoeller-féle uradalomnak s mint ilyen az egész környék mezőgazdaságára kiterjesztette működését. Majd midőn a vidék látta az ő tevékenységét, akkor a lehető legnagyobb bizalommal ajándékozta meg őt: megválasztotta a lévai járás országgyűlési képviselőjének és ő ezen állását két cikluson keresztül nagy ügybuzgalommal viselte. Azt, hogy a beléhelyezett bizalomnak nem felelt meg, még ellenségei sem foghatják reá. Később azonban változtak az idők, eszméi elbuktak, s ő a régi eszmék veterán harcosa eszméiből egy parányit sem engedett s magával vitte azokat csendes magányába. Fáradhatatlan lelke azonban itt sem tudott megpihenni, dolgozott fáradhatatlanul tovább mindaddig, amíg a halálos kór ágyba nem döntötte őt. Annak a férfiúnak, a kit éltében a munkakedv sohasem hagyott pihenni, élte alkonyán mérhetetlen szenvedés jutott osztályrészül. Halála valóságos áldás volt

KERTÉSZ csemegéi cukorkái fűszerei **legjobbák.**

reá nézve. Holttestét a gyászházban áldották meg folyó hó 15-én, azután pedig Lévára szállították, ahol folyó hó 16-án délután fél három órakor helyezték nyugalomra. Temezése igazán hű megnyitásközövése volt az iránta érzett szeretetnek. Részt vettek ott az összes hivatalok karai, a város intelligenciája és közönsége egyaránt. A megszorodott család a következő gyászjelentést adta ki:

Leidenfrost Pál, mint fia. Leidenfrost Tódor, mint testvér az összes rokonság nevében szomorú szívvel tudatják a legjobb apa, a legjobb testvér **barsi Leidenfrost László** magántisztviselő, volt országgyűlési képviselőnek f. hó 14-én 50 éves korában, Budapesten történt gyászos elhunytát.

A megboldogulnak hűt tetemei Budapesten, Szentkirályi-utca 10. szám alatt kedden, június 15-én délután 3 órakor fognak megáldani s Léván, szerdán délután fél három órakor a lévai ág. hitv. ev. temetőben az anyaföldnek átadatni.

Budapest-Léva, 1909. június 14.

Áldás és béke lengjen porai felett!

Közügyek.

Heti levél.

Lapunkról.

Mióta egyik munkatársunk merészen és bátran kimondta, hogy „városunk hírlap-irodalmá holt pontra jutott” azóta alig múlt el egy rövidke hónap és máris multunkról

kell beszélünk. Ezen parányi, de azért nem teljesen tisztelen mult készlet bennünket arra, hogy meggyőzzük, mindazokat a kishitűeket, kik azzal fogadták lapunkat, hogy „úgysem élzs még soká”. Arra készletet e mult, hogy kimutassuk mindazon törekvésünket, melyek fényesen igazolni tudják, hogy lapunknak megvált a maga szent hivatása, melynek zászlajára a *közérdek* van felírva. Ki kell mutatnunk, hogy élünk, hogy jogosan élünk és hogy minden tekintetben megtudunk felelni annak a hivatásnak, mit magunk elé tűztünk.

Nem irtunk lapunk első számában cafrangos ígéreket, nem akartuk mézes szalaggal magunkhoz csalogatni a kétkedőket, hanem igenis megakartuk győzni a közönséget és úgy hiszük megfélemlített feladatunknak.

Azonban jelen cikkünkben, nem is dicsegni akarjuk lapunkat (elégge dicserik azt az olvasók), hanem azért fogunk tollat, hogy rámutassunk mindazon ferde és rosszakaratu dolgokra, melyeket avatfalan kezek ígérnek lapunkra rákenni.

Bevallottuk a hozzánk fűzött reményeket, tehát joggal vághatjuk vissza ama jogtalan-ságokat, melyek minket e rövid idő alatt értek.

Megindultunk. Azzal a szent jelgével, hogy a közérdeken kívül semmi mást nem szolgálunk, hogy minden cselekedetünket a köz javára irányítjuk. Megjelentünk és még alig száradtak meg a betűk, már felkelt egy elleaáranlat, mely lapunknak rontott, mert nem nézhette nyugodtan, hogy mi nem személyeskedünk, hanem csak a köznek hódolunk. Ávagytalán megbántottunk valakit, vagy pedig nem mondtunk vón igazat! Igen igazat mondtunk és épen ez fajt némelyeknek épen ezért támadtak ellenünk, feltették, ami igazunktól az ő *hamisságukat*.

Szigorú elvünknek vettük fel, hogy eltérünk a már Léván szinte meghonosodott szokástól, hogy itt csak ez boldogulhat, aki örökösen veszekedve tárgyalja az ő, nyíltan mondjuk, az ő és nem a közjő érdekét. Sajnos azonban ebbeli elvünkét már második számunkban meg kellett döntenünk, meg kellett, mert provokálták azt tőlünk, mert kihívó szátyárkodásokkal kényszerítették erre, mert tartozunk ezzel olvasóinknak, közönségünknek, mert ki akartunk kerülni minden gya-

nusítást. Megkellett ezt tennünk, mivel ha hallgatunk, könnyen a beleegyezés látszatába estünk volna. Nem hallgathattunk, tehát beszélünk! Beszéltünk, mert nem akartuk magunkon száradni hagyni azokat a galád rágalmakat, melyekkel minket illettek. Nem bírjuk elhallgatni ezt a vakmerő hazugságot, mely lapunkról, a közjóinak igaz bajnokáról azt meri mondani, hogy az valami titkos bandának vak eszköze. Hallatlan! Ezer arany annak aki egy parányi banditát is feltudna körünkben találni.

Szinte megáll a józan ész, hogy hogy lehet minden alap nélkül, csupán hamis egyéni következtetésekből valakiről ily galád módon nyilatkozni egy épeszű embernek!

De hát hagyjuk, nem akarunk végleg bele esni ebbe a hibába, mely miatt hírlap-irodalmunk tényleg holt ponton volt, nem kívánunk többet mi rólunk beszélni. Mert mi nem a saját, hanem az igaz, hamisíthatatlan közérdekeknek vagyunk lankadatlan szócsovéi. Most mikor részben, de csak ez egyszer, mi is személyi illetőleg személyek ügyét tárgyaltuk, ezt abban a hiszemben tettük, hogy ez köteleességünk volt, mert méltán megkívánhatja tőlünk a nagy közönség, hogy ha igazat mondtunk úgy védjük is meg igazságunkat. Tartozunk ezzel önmagunknak is, mert megmutattuk, hogy nem vagyunk gyávák, hogy megálljuk helyünket, bármint is történjen ellenünk.

Most pedig még egyszer, midőn meg akarunk válni e ránk nézve igen kellemetlen témától felemelt fővel kérdezzük meg közönségünköt, vajon kinek van igaza, nekünk-e, vagy annak a másikkak. Itéljen az olvasó, a nagy közönség s mi hódolattal hajolunk meg igaz ítélete előtt!

Egon.

Mizériák.

Az emberi élet — azt mondhatjuk — egy mizéria, mely sok-sok mindenféle mizéria atomból van összerakva és így egy tettef képez.

Ha már most vizsgálódunk és az egészét a tettef boncolgatjuk — lelki szemünkkel *szepacatornak* képzelve a különböző atómo-

T Á R C Z A.

Dráma.

Írta: LIA.

Pipóke körülnézett. Neki hiányzott valaki: Anny, sietett felkeresni őt.

Abban a pillanatban, mikor Pipóke benyitott a francia leány szobájába, az ijedten rejtett valamit párnája alá.

— Miért rezent meg ugy, kisasszony? Miért tartja a párna alatt a kezét? — kérdezte a gyerekek kíváncsiságával Pipóke.

A francia leány idegesen fordította el fejét: — Menjen innen Pipóke Menjen innen. Ne zavarjon.

— Magáért jöttem kisasszony. Öltözzék fel és legalább pár pillanatra jöjjen a társaság közé. Oly szép odabenn minden. Nézze meg. Lásza kisasszony, én ugy szeretem magát és maga...

Pipóke már közel volt a pityergéshez. — Csak nem akar sirni? — kérdezte most már melegebb hangon Anny. — Én beteg vagyok Pipókém, ne késztesen tehát, hogy bemenjek.

Anny felült ágyában és homlokon csókolta a kis leányt. Mikor visszahanyatlott a párnára, valami kemény tárgy hangos koppánással a padlóra esett. Pipóke utána hajolt.

— Mi... mi... ez, kisasszony! Egy revolver! — mondta magából kikelve és vigyázva felkapva, amily gyorsan csak tudott, remülten kifutott vele. Okos kis leány volt, nem vesztette el lélekjelenetét, nem futott rémtületes kiáltozással a vendégsereg elé.

Héda szobájába térvé, egy pillanatra elgondolkozott. Ezt meg kell mondani a mamiának. De hogyan? E percben nyitott be hozzá Héda. A kontyát akarta megigazítani.

— Te... te... mondta líhegve, — gyere hamar Anny szobájába! Meg akar halni...

Es ezzel megragadva a menyaszszony kezét, minden erejével vonszolta magával.

— Mit tett maga Pipóke? Miért vitte el? Hozza vissza... mondta krétafehér arccal Anny és belerékedt a hangja is. — Mit akar mivelni? — kérdezte elképedve Héda.

— Megsemmisülni akarok. El akarok tűnni e nyomorult piszkos földtekeről, ahol az igazságot gyertyaláng mellett sem lehet fellelni...

— Hisz maga szerette az életet. Mi lelte hát egyszerre?

— Ott van az asztalomon egy levél. Most fejeztem be. Az elárul mindent. Magának szól, Héda kisasszony. Magát érdekli legjobban, mert arról a férfiről szól, aki eltalálja gondolatait, megérti némaságát és aki magával érez.

Eros gúny rezget hangjában. A máskor

oly alázatos, csöndes leány dacosan urnőjére emelte szemeit, mint a halálra szánt, akit nem rettent vissza semmi sem.

— Tépje fel azt a levelet, kisasszony! Egy mélységes nagy titkot zár magában. Vagy az én ajkamról akarja hallani ezt? Ne nézzen oly gunyos mosollyal reám. Ha sejtene rettenetes lelkiállapotomat, ha tudná, mily mélységes nagy titkot zár el szívem, akkor minden gondolkodás nélkül visszadobná a gyűrűt annak, akit életete párjával kiszemelt.

— Megbolondult? — szólt félhangosan Héda és most már érdekelní kezdte a francia leány.

— Teljesen helyén van és kifogástalanul működik a fantáziám. Csak a lélkem beteg. Mélyen, fájdalmasan meg van sebezve. Nem keresek rá irt A szegény, elhagyott leány lelkére nincs orvosság. Csak egy: a halál. De mielőtt meghalnék és mielőtt még előválna leveletem, valamit mondani szeretnék önnek.

Hedát nyugtalanság fogta el. Kinos sejtelen kezdte szorongatni szívét s e percben megfélekedve vőlegényéről a zajos vendégkorszoruló, izgatottan parancsolóan szólt:

— Beszéljen.

— Ne legyen annak az embernek a felesége. Az az ember nem szereti magát. Nem szereti! És nem fogja szeretni soha.

— Anny maga megbolondult? — Maga

kat egy mástól elválasztva csoportosítjuk — mit tapasztalunk?

Első sorban tapasztaljuk és meggyőződünk arról, hogy a fentebb felállított ítel helyes. Továbbá módunkban áll a szétválasztás által ezen úgynevezett *mizéria-átómok* mine-műségét és azok káros voltát megállapítani. Végül pedig — ha már tisztában vagyunk azok előidézőivel és ismerjük a csirját — kereshetünk és valószínű, hogy rákadunk olyan *szérumra*, melylyel a bajokat orvosolni lehet.

Vizsgálódásuk eredménye három ily *mizéria-átóm* felismerésére vezet, melyek legnagyobb mennyiségben fordulnak elő és a legkárosabb hatásnak, s melyek *szérumát* már fel is találták a városi hatóság igazgatói laboratóriumában, azonban gyógy módul még maig nem használták, hogy miért azt nem tudjuk.

Ezen legnagyobb mennyiségben előforduló káros *mizéria-átómok*; a lakás-, cseléd-, és piaci *mizéria-átómok*. Részletezzük csak ezeket szép sorjában.

Ha körültekintünk városunkban a lakosság 95 százalékka ezen eddig még gyógyíthatatlannak látszó bajnak a *lakás mizériának* az áldozata. Kérem alázattal, hát nem kész abszurdum az, ha valaki egy bérházat épít és tisztában van a helyi lakbérviszonyokkal, tudja, hogy lakáshányban szenvedünk és azt károsnávala *felszórja* a lakbérket oly magasra, hogy a fővárosi lakbérviszonyok s előlörnek mellette.

Ezt törni és ezen bajnak az orvoslását halasztgatni már nem lehet és nem szabad. Szabályrendeletet kell alkotni — akárcsak a fővárosban — mely megállapítaná a lakberek maximumát és minimumát is esetleg. Mődot kell nyújtani továbbá a tőkészeknek az építkezésekre és csak így nézhetünk egy jobb jövő elébe.

A *cseléd-mizériáról* szólvá hát ahhoz bizony már egy kevés statisztikai adat és szakismeret is kell. Hogy ezen is segíteni kell azzal mindannyian tisztában vagyunk tehát ne nézzük tétlenül, hanem mozogjunk. Össze kell hívni egy *ankétet* és tanulmányozni a viszonyokat, hogy aztán ezen a bajon is gyökeresen javítani lehessen.

Végül a piaci-mizériát ezen kedves speci-

alítását városunknak sem hallgathatjuk el. Ez már oly mérvekkel ölt, hogy a többi bajok káros hatása ahhoz képest *kis-miska*.

Hogy egy kis idillikus képet varázsoljak a t. olvasók lelki szemei elé nagy vonásokban reprodukálók egy ilyen piaci „csend-életet.”

A háziasszony kora reggel kijön a piacra, hogy a környékről besereglett termelőktől napi, vagy heti élelem szükségletét beszeresse. Alkuba bocsájtozik velők és hosszú alkudozás után végre magáénak tekinti már a tyúkot, kacsát, libát stb. stb. Ekkor közbelép a hivásos elárúsító, a *kofa*, ki az egész alkut félfüllel végig hallgatta és felül ígér az Önagsága által tett árajánlatra és persze az árut nem a háziasszony, hanem igenis a *kofa* veszi meg. De azért nem fosztja meg a háziasszonyt az árutól, hanem nagy udvariassággal ő ajánlja fel azt megvételre persze a kétszeres áron, amit a háziasszony kénytelen megadni nagy bosszúságában, mert hiába a családnak kell élnie.

Nem csoda aztán ha hazajövet a piacról magából kikelve nagy patáliát csap és férje uramat pipogya embernek nevezi, mert nem követeli és nem sürgeti a piaci szabályrendelet életbeléptetését oly értelemben, hogy a viszontelárúsítók bizonyos napokon 9 vagy 10 óráig nem vásárolhatnak a piacon.

Hogy ez miért specialitása városunknak, azért mert mindenütt módját tudják ejteni. hogy ezen bajokon segítsenek csupán nálunk nem és ha van is szabályrendelet, az csak irott malaszt marad.

Kürmin.

HIREK.

Lapunk szerkesztősége felkéri Léva város és környéke intelligenciáját, hogy az esetleges személyi híreket (feljegyzés, házasság, halálozás, ki-nevezés, előléptetés stb.) lapunk szerkesztőségének közlés végeti beküldeni szíveskedjék.

nom ismeri völégényemet. Amióta házunkhoz jár, még csak két szót sem váltott vele. Mi indította tehát arra, hogy így vélekedjék fölöle?

— En nem ismerem?! — jaidul fel bescrin Anny. — Még a fürdőhelyről ismerem.

Itt egy pillanatra elhallgatott, aztán mint aki félálomban van, lassan, szinte öntudatlanul beszélt. Leadott mindent, ami a felkén volt:

— Ott . . . ott . . . a fürdőhelyen játszódtól le életemnek első nevezetesebb momentum, mely végzetemnek, jobban mondva tragédiámmá vált . . . Senki sem sejtette, hogy az ő felkét az én lelkeimmel erős kötelek fűzte össze, mely részemről — fájdalommal bár — de felodható lett volna. Ő azonban nem engedte a szabadulást. Erősen, elválaszthatatlanul magához lánczolt, míg egyszerre csak arra eszméltem fel, hogy rab vagyok. Gyöngye, akaratomküllü . . . Mindez némán, feltűnés nélkül játszódott le. Annyi erőm mindég volt, hogy megtudjam tartani azt a látszatot, melyhez nem fér semmi gyanu semmi fölt . . . És mire ifju, tapasztalatlan lelkemben felébredt az igazi nő, aki világosan látja e mocokkal telt életet, akkor . . . akkor . . . én már veszte voltam . . . Ő, a nyomorult, szivtelen teremtet!

Heda rémülten, de mégis valami fölény-nyel szólt:

— Hallgasson Anny . . . Hallgasson. Eljegyzésem napján ne zavarja meg ily beszéddel a nyugalmat. Ne illesse semmifele kifakadással a völégényemet. Ő férfi volt és maga bohó, tudatlan leány. — Ennyi az egész . . .

Anny leugrott ágyából. Olyan volt mint egy megtébolyodott. Kezeit ég felé kulcsolta és lángragyult arccal rekedten szólt:

— Magának nincs szive, nincs érzése. Azt hittem, hogy legalább egy parányi szá-nalmat érez irányomban. Elfogult vak lélek . . .

— Anny hallgasson.

— Nem haligatok. Ha még egyszer hallgatásra készítek, kiabálni fogok . . . Erősen, hogy idecsődül az egész vendégserög. Mit gondol, megijednek? Nem felek . . . Ahhoz a férféhez jogom van. Érti? Esküdött, hogy hitvesévé tesz. — Ennek az embernek nem szabad más leánnyal egybekelni. Így kívánja ezt a boszsum!

Hedát félelem fogta el. A csöndés, sző-fogadó, szeretremelő Anny helyett, egy megfélemlítő, kisérteties, eltorzult alak tárult meg előle. Mi tévő legyen? A karikagyűrű s zemei elé. Mi tévő legyen? A karikagyűrű már ott fényelt ujján. Ő húzta az ujjára, ő, az a férfi, aki életének egyetlen boldogságát képezte. Es ő erről lemondana? Nem, nem, soha!

— Ejh, mit! — gondolta nekibátorodva, — Mindennapi dolog . . . Melyik férfinek nincsenek jelentősebb élményei.

— **Felhívás!** Kérjük azon tisztelt olvasóinkat, kik előfizetni óhajtanak lapunkra az előfizetési díjat egész évre: 5 kor. félévre: 2:50 kor, negyedévre: 1:25 kor. saját postahivataluk utján beküldeni szíveskedjenek, továbbá kérjük azon tisztelt olvasóinkat is, kiknek a lapot idáig küldték s kik előfizetni nem óhajtanak, azok egyszerűen csak írják rá a czimszalagra „vissza” vagy “nem fizetem elő”. Egyben pedig tudatjuk a magy. kir. curia azon elvi jelentőségű határozatát, melyben ki-mondotta, hogy mindazok, kik valamely lapot huzamosabb ideig elfogadnak mindannak daczára, hogy arra nem is szándékoznak előfizetni; kötelezve lesznek annak előfizetési díját megfizetni.

— **Hivatalvizsgálat.** E héten végezte Dr. Gaál Homoky Kálmán arányosmaróti királyi törvényszéki bíró, mint elnökhelyettes a lévai kir. járásbírósnágnál a szokásos évi vizsgálatot Megvizsgálta az ügyforgalmat és a tisztviselők tevékenységét és mindent a legjobb rendben talált s a látottak felett teljes meglegedését fejezte ki.

— **Záróünnepély.** A lévai irtalmas növérék vezetése alatt álló polgári leányiskola a szokásos évi nyilvános tornavizsgáját és záróünnepélyét folyó hó 25-én d. u. 4 órakor tartja meg. Másor a következő: 1. Kéler, Megnyitó. 4 kézre játszik: Dodek Ilona és Medveczky Erzsébet, cimbalmon kíséri Polányi Anna. 2. Weber: Vadászkar. 4 szőlamban éneklék a polg. iskola növendékei. 3. Farkas: Meglepetés; Monolog. Előadja Frecska Aranka. 4. Raff: Valse-Impromtu. 2 zongorán játszik: Mácsánszky Lujza, Mácsánszky Ilona, Hecht Elza és Teszák Erzsébet. 5. Népdal-egyveleg. 3. szőlamban éneklék a polg. iskola növendékei. 6. Takáts: Branyiszkonál. Szavalja Mácsánszky Lujza. 7. Liszt: Rhapsodia Játsza Mészáros Olga. 8. Tóth-Scharf: Az első orgona. Melodráma. Szavalja Izsóf Ilona, zongorán kíséri Herzka

És különben is olyan egyszerű eset. Egy kis tudatlan francia leány és a tapasztalt férfi kalandos meséje . . .

— Anny — fordult most az ijesztő tekinteti leányhoz — vessen félyolt mindenre. Ehhez az emberhez többé nincs joga. Ez a férfi mátol fogva az enyém. Megértette?

Anny fölkaagott. Öntudatlan, fájdalomtól reszkefő kacaj volt ez, a belső izgalom kitörése.

— Megértettem — mondta földokolva.

A hangja seregett, amint folytatta:

— Két napja fekszem itt az ágyban. Testi bajom nincs. Csak a lelkem beteg. Két nap óta itt szorongattam párnám alatt egy revolvert, hogy végett vessek életemnek. Pipóke megfosztott tőle. De nem baj van még egy másik is . . . Az apámé volt mind a kettő. Nézze itt van. Ne ijedjen meg. Nem csinálók semmit. Ebben a pillanatban megrögztök bennem az a gondolat, hogy nem válok meg az élettől. Szánalom nélküli, gunyos hangja belemarkolt a szivembe . . . Élni fogok! . . . Élni, hogy megszüljem magzatomat. Élni fogok csak éppen azért, hogy világra hozzam őt, hogy aztán ahhoz juttassam, akinek életét köszönheti: az apjához. És ezt a gyermeket magának kell felnevelni, mivel maga lesz a felesége az ő apjának. Szép dolog lesz ugy-e? Az egész világ tudni fog erről és kacagva . . .

— Hallgasson! — rikácsolt felindulva

Erzsébet. 9. Tausig. Ungarische Zigeunerweisen. 2 zongorán játszó: Fekets Vilma és Rohnyí Caesa. 10. Kossovits: Vasuton. 4 szömban éneklő a polgári iskola növendékei.

— **Közgyűlés.** Barsvármegye Törvényhatósági Bizottsága folyó hó 17-én tartotta a rendes évnegyedes közgyűlését. Néhány helyettesítés helyett, Kraft Dezsővel szemben 3 szavazattöbbséggel megválasztott **Dr. Rajecz Kálmán** aranyosmátrói járási számvevő. Nyugalomba vonult Truszkai Antal Gr.-szentkereszti szolgabíró helyett **Gáldy Kálmán** másodosztályú szolgabíró elsőosztályúvá, Gáldy Kálmán helyett pedig **Molnár Dezső** szentkereszti közigazgatási gyakornok másodosztályú szolgabíróvá választotta meg. A vármegye főispánja pedig **Hoffmann Pál** lévai, **Spengler Jenő** maróti és **Gaspárecz Béla** szentkereszti közigazgatási gyakornokokat t. b. szolgabírókká nevezte ki. A jól megérdemelt előléptetésekhöz igaz szívvel gratulálunk.

Gyermekcsíny. Könnyen végtelenségé válhatott volna a multkor egy fiatal gyermek csínytevése. Stefánék János 9 éves tanuló és Stefánék Sándor 5 éves fiúcska, vasárnap halászni indultak, de valami csekélyesség felett összevesztettek, mire az idősebb János öccsének rohant s a néhány cm-re halászó horgot ajkába döfte. Az előhívott orvos csak úgy tudta a horgot eltávolítani, hogy felmetszette a kis fül ajkát. A fiatal gonosztevő egészen jól kezdi pályáját. Valamikor még sokra viheti.

— **Öngyilkosság.** Boldis János lévai ácsmester folyó hó 18-án kamrájában egy gerendára felakasztotta magát, mire kis lánya észrevette már halott volt. A megejtett orvosrendőri hullaszemle, semmiféle bűncselekményt nem látott fönn forogni. Valószínű, hogy a különben is iszákos ember, ily állapotban követte el tettet, amit hozzátartozói előtt ügyis gyakran hangoztatott.

— **Öngyilkosság.** Folyó hó 16-án a nagysallói vasúti állomás közelében egy ismeretlen férfiú föbelőtte magát. A helyszínen megjelent orvos már csak a beállott halált állapíthatta meg. Az illetékes hatóság a boncolást mellőzve, a temetési engedélyt megadta. A vizsgálat megindult.

Heda és egy pillanat alatt heves vita fejlődött közöttük.

... Hangos csörömpölés, kacaj szűrődött a szobába. Valaki hangosan kiáltotta a menyasszony nevét.

— Hol van Heda a menyasszony? — kérdezték, amikor már feltűnt elmaradása.

Az anyja Heda szobájába nyitott remélve, hogy itt toilletjét igazítja. Nem találta itt. A szomszéd szobából — mely Anny szobája volt — nyoszörgés, majd halálos hörgés szűrődött át. Ide nyitott. ledten állt meg az ajtóban. Megfagyasztotta benne a vért az a látvány, mely eléje tárult.

A franci leány átlőtt mellél feküdt a padlón Heda főhéher, halálárammúlt arccal nézte a véreben tetengő leányt.

— Mi ez? ... mi ez? — rémüldözött az anya.

— Meglőtte magát ... — mondta sirásra vált hangon Heda. Aztán mint, akit üldöznek, minden további szó nélkül kifutott a szobából.

— Nem ... nem ... én ... akartam így ... Heda ... a gyilkos — mondta hörgőve és végsőt sóhajta a szegény kis francia leány.

De ezt már senki sem értette ...

(Vége.)

— **Meghívó.** A lévai ág. hit ev. egyházközség f. hó 20-án d e 12 órákor közgyűlést tart, melyet 11 órákor tanácsülés előz meg. Targysorozat: 1. Elnöki jelentések. 2. Egyházmegyei közgyűlési meghívó. 3. Egyházmegyei gyámintézet közgyűlési meghívó. 4. Targyalás végett leérkezett ügyek. 5. Kérvények. 6. Körlevelek. átiratok. A tanácsülésre a tanács tagjait, a közgyűlésre az egyháztagokat tisztelettel meghívjuk. Testvéri üdvözléssel: **Báldy Endre** lelkész. **Leidenfröst Todor** felügyelő.

— **Atletikai verseny.** A magyar Atletikai Club (MAC) folyó hó 13-án tartotta évi nemzetközi versenyét, amely minket, lévaikat közelebről is érdekelt, amennyiben **Haluzsinszky József**, városunk fia, a lévai főgimn. volt tanulója 184 cm-es magasugrással első lett és így egyletének, a Magyar Testgyakorlókör Klubjának (MTK) megnyerte a József főherceg által adományozott Szt.-György bronzszobor vándordíját. Haluzsinszky neve különben is jó hangzása a sportvilágban, amennyiben a közelmúlt olimpiai versenyen a világ összes magasugrói között hetedik lett s ezüstéremmel tüntetett ki. Részt vett ezután folyó hó 6-án a Budapest Egyetemi Atletikai Club (BEAC) budapesti versenyén, a hol a második díjat nyerte el 175 cm.-rel. Amint értesülünk a fiatal atléta folyó hó 20-án Magyarország bajnokságáért fog küzdeni. Kívánjuk neki, hogy visszatérve, mint Magyarország magasugró bajnokát üdvözölhessük.

— **Betörés.** Nagyon megúnta Gápel Gyula mohii kovácslegény a pörölyemelgetést s azért elhatározta, hogy könnyebben fog pénz szerzeni. Belopázkodott tehát Sebestyén Andrásné, szül. Jakab Jolán újbari lakos konyhájába és alkülcsel felnyitotta az ott lévő ládát. Azonban kevés siker koronázta működését, mert összesen csak 18 fillért, egy kést és egy acél órát talált. Azután, mint aki dolgát jól végezte tovább állt. A mint értesülünk folyó hó 16-án Ujbarson a csendőrrör elfogta és beszállította a lévai járásbírósgá börtönébe.

— **Figyelmebe** ajánljuk a gyügyi gyógy és borvizet s az erre vonatkozó hirdetés figyelmes elolvasását!

— **Rabló cigányok.** Úgyes fogást tett a napokban a lévai csendőrrörparancsnok. A varsányi határban elfogta Bilai Vig József lévai cigányt és a vele vadházasságban élő Jónás Mária cigány asszonyt. Bilai Vig József nemrég szabadult ki a pozsonyi fogházból, ahol egy rablós elkövetése végett 8 évet ült. A vizsgálat kiderítette, hogy Bilai, szövetségbe Jónás Máriaival, folyó hó 12-én este 9 és 10 óra között feltörte Sebő Mihály dobókerekaljai lakos házában ablakát s azon behatolva mintegy 50 korona értékű vánkost rabolt el. A cigány tagad, a leány azonban beismerésben van. Mindkettőt a lévai járásbírósgá tömlőcében örzik. A bűnös cigány lelkét még más vétek is terheli. Mordinyi Ágoston lévai bádógosmester u. i. Bilai és Jónás Mária személyében felismerte azokat a rablókat, akik őt a mult év október havában megtámadták s a földre teperve elraboltak tőle 2 darab 20 koronás bankjegyet. Ki tudja meddig izzte volna még „mesterségét” e két elvetemült lélek, ha a lévai csendőrrör oly hamar végére nem jár a dolognak.

A rendőrkapitányság figyelmében! Egy nem várt és alig remélt tünemény szemlélésében volt része vasárnap délután a Kohári-utca közönségének: megjelent az utcán két rendőr. Azonban nem örülhettünk sokáig, mert a rendnek eber örei amilyen

gyorsan jöttek, ép oly gyorsan el is tűntek a Lutovszki féle nyári mulató árnyas fái között és ott rendíthetetlen buzgalommal ürítgették poharaikat önmaguk, egymás és felebbvalóik egészségére. Amíg a rendőrség két diszpédánja ezen nemes foglalkozással volt elfoglalva, addig a mindég zajos Kohári utcának szencziója akadt. Egy berugott cigány tántorog végig az utcán, egyik kezébe egy karó, a másikban egy fél téglá és kövek, körülötte pedig harminc negyven gyermek. A cigány üti-veri, dobálja a gyermekeket, de nincs senki, aki ezen ocsmány tetteiben megakadályozza őt. Hol vannak a rendőrök? Mulatnak a Lutovszkinál a más kasszájára! Hát lehet ezt tűrni egy rendezett tanácsú városban?! Erre a gyalázatos állapotra akarjuk felhívni a rendőrkapitányság szives figyelmét, remélve, hogy, ha másban nem is, de legalább ily kis dolgokban, meghallgatást találunk.

— **A honvédség köréből.** A magyar királyi I. honvéd gyalogezred az elmúlt napokban ünnepet ült. Zászlószentelésének ülte 40. évfordulóját. Ebből az alkalomból az ezred minden egyes tisztje egy domború képet és egy aranygyűrűt kap emlékké, a melyben a Habsburg és Wittelschbach ház egyesített címere van bevéve. A tisztikar elhatározta, hogy ezen emléktárgyknak egy példányával Ő Felsége I. Ferencz Józsefet fogja megtisztelni, a mit Ő Felsége a legkegyelmesebben el is fogadott, annál is inkább, mivel a zászlóanyai tisztet annak idején boldogult Erzsébet királyné Ő Felsége fogadta el. Az emléktárgyakat tisztiküldöttség vitte a királynak, nagy-solymosi Koncz Henrik ezredes, ezredparancsnok vezetése alatt, akinek beszédét, valamint Ő Felsége választ itt közöljük: „Felség! Legkegyelmesebb engedelmevel, midőn Felséged I. h. gyalogezredre zászlószentelésének 40. évfordulója s Felséges anyjának Istenben boldogult cs. és kir. Felsége Erzsébet királynénak kegyelettel örözött emlékére verett plaquetet és gyűrűt legalázatosabban átnyujtom, Felséged azon legmagasabb kegyét, hogy azt elfogadni méltóztatott, legalázatosabban köszönöm.” Ő Felsége válasza: „Örvendek, hogy fogadhatom. Köszönettel fogadom a nekem felajánlott emléktárgyakat és mély megelégedésemre szolgál, hogy első honv. gyalogezredem, Istenben nyugvó szeretetnőm emléket kegyelettel őri. Köszönöm.”

(Hads. 96. 9. 26.)

— **Kérem a zongorajátsszókhoz.** „A magyar nemzeti zene műformáit és sajtárszerűségeit” szándékozom megírni és ezért hazafias tisztelettel felkérem a zongorajátsszók közül azokat, akik cigányos modorban vagy naturalista-módon játszanak, hogy a magyar nótá játékmódorát, zamatos, szenvedélyes karakterét ne hagyják elveszni elrejtve az ismeretlenség homályában, hanem akár kótába foglalva, akár az általuk használt magyaros futamokat, átmeneteket stb ismertette örökítsék meg. Ha más népek nemzeti zenéje oly sajtárszerűségeket tüntet fel, ami faji karakterüket büszkeséggel tölti el, a magyar is joggal követelheti, hogy zenéjét, a delibábos román csapongó, sirva vígadó nótáit, a magyar lassú és friss csárdás játékmódorának nemzeti jellegét egész Európával elismertessék és az utókor számára megmentsük. Kéziratokat, kótákat vagy szíveségből átengedett saját szerzeményeket méltóztatnék címre (Erdős-Tivadar tanár, Besztercebánya küldeni. Hisz minden városnak megvan a maga nótaköltője és cigánya, aki a dalt megzenésíti. Ne hagyjuk elveszni nemzeti kincsünket! Gyűjtőknek megküldöm viszonzásul: „Uj és brilláns zenei hatások a zongorajátékban” című népszerűen megírt és hangjegymintákkal ellátott művemét.

— **Rajzkiallítás az iparostanonc iskolában.**
A helybeli iparostanonciskola növendékeinek ezidei rajzmunkái f. hó 19-től 29-ig a rom. kath. elemi fiúiskola helyiségében megtekinthetők. Felhívjuk erre iparosaink és a t. érdeklődő közönség figyelmét.

Egyről-másról.

Kavéhazi jelenet.

A Belvárosi-kavéházban két huszártiszt egy kapitány és egy főhadnagy karamboláznak Remek játékok megragadta figyelmemet s a billárdasztaltól néhány lépésnyire megállva elmerültem az élvezetes játék szemlélésében. Egyszerre csak a kapitány odafordul felém előrdítja magát, minthacsak a puczerját ábrichtolná:

— Kérek cigarettát!!
Azután tovább játszott.
Néhány perc múlva ismét felémordit:
— Kérek cigarettát!!!

Erre magamban már én is méltatlankodni kezdtem a hiányos kiszolgálás miatt, de azért csak hallgattam és bámultam rendithetetlenül tovább.

Eltelt megint néhány perc s azután az én kapitányom megáll az orrom előtt s rámkürtöl, mint egy ezredtrombitás:

— Mondtam már pikkoló adjon cigarettát, vagy talán imátkozzak érte a menykőbe is — . . . s már kezdett hullani reám a huszárdúdás.

— Parancsoljon kapitány úr — feleltem mosolyogva s megkínáltam a saját cigarettámmal — különben X. vagyok, Léváról.

A kapitány bámult egy darabig, majd pedig udvariasan folytatta:

— Bocsanatot kérek, Weisz kapitány vagyok, de elnéztem az urat Hanem legyen szíves és tegye el az úr a zsebkendőjét, mert majd más is asztalkendőnek találja nézni.

Kívett a tárcából egy cigarettát, rágyújtott udvariasan szalutált, azután sarkonfordult s karambolozott rendületlenül tovább.

* * *

Színészvilágból.

L. . . . vidéki városában Thália papjai „A peleskei nótárius” adták vasárnap délutáni előadásul. Lassan következnek egymásután a felvonások, még végre elérkeztünk azon felvonáshoz, amelyben a peleskei nótárius a nézőtérrel szemléli „Othelló” egyik jelenetét. Felgördül a függöny s a pamlagon fekszik Desdemona, majd nemsokára jó a mór Othelló is és annak rendje, módja szerint hűtlenséggel vádolja nejét, Desdemonát, azután pedig, előírás szerint, megcsókolja őt. Mivel pedig Othelló módfelett be volt kormozva, Desdemona ajkán egy kőralaku fekete vonal maradt, ami szörnyű jókedvre hangolta a publikumot. Nevetés, tapsolás, dobogás uralkodtak, ami bizony a darab szelleméhez nem nagyon illett. Ami primadonnánk azonban nem zavartatja magát. Hanem erősen készül a legpatetikusabb jelenetére nem is tudva elképzelni, hogy minek örül oly nagyon a közönség. Közben fátyolával letörli az izzadságot arcáról és ekkor veszi észre a nagy öröm okát. Kacag mindenki, ő sem tudja visszafojtani nevetését és a legvehemensebb kitérése közben elneveti magát. Erre megint kitér a kacagás s percekig szűnmi sem akar. Már-már elakad a játék menete, midőn egyszerre csak megszólal a zongora tetején ülő nótárius:

— Lásza kisasszony, ugy van az, akinek kémenyseprő szeretője van!

A közönség tapsol, kacag és azután a színészek, mintha misem történt volna — folytatták tovább az előadást.

Kerékgyártó.

Egy kérés.

Ha megszakadtak a hurok
Dobd el a lantod is.
Hiszen a kinnal szerzett dal
Fájdalmat súlyosbit.

Ne kösd össze a hurokat
Tiszta hangot többé ugy sem ad!
Fáj a lelkem, mégis kérek:
Törd össze lantodat.

A vég.

Úz . . . , hajt, kerget . . .
Szívem vegtelen, hátartalan szerelme.
Oh én szegény.
Izzó szereimem
Szétpattantja gondolataim fürgetegje.

Te szerelem te vagy a szív durva.

[vad gyilkosa]

Aljasságnak
Gonoszságnak
Mindentudó és kegyetlen cinkosa.

Vissz magával
A barát tengerének rohanó árja
Hová? Merre?

Az egekbe?
Nem, oda, oda . . . a csendnek honába.

Vanek Mici.

— **Anyakönyvi kivonat, 1909. június 10–17-ig.**

Születések. Hoffmann Árpád Kern Vilma fiú, Ferenc Oszkár Aladár; Herda Mihály Bogdán Julianna; leány, Rozália; Ivan János Obecki Paula; leány, Mária; Haniszko János Vojnarovszki Margit; leány, Margit Jolán; Lóderer József Festbaum Amália; fiú, Lajos.

Házasság. Ifj. Madarász János és Gaál Rozália református.

Halálozás. Ifj. Dohány Sándor, 8 napos, tüdőgyulladás; özv. Adler Józsefné Hochberger Rozália, 94 éves, agykori végkimerülés; Vaszaráb Fülöpné szül. Sebő Mária, 49 éves, hashártya gyulladás; Dobrotka Sándor 2 hó, béluhurut; Moravcsik Magdolna 1 hó, orbánc és tüdőgyulladás; Konecsny Tivadar 2 éves, vízkór; Ivan Mária, 8 napos, veleszületett gyengeség.

Szerkesztői üzenetek.

Leveleket és kéziratosokat nem ad vissza a szerkesztőség. Névtelen levélre nem válaszolunk.

A. A. Levelét vettük, de sajnálattal értesítjük, hogy helyszüke miatt nem válaszolhatunk. **Mirtus.** Olvassa el a „Lévai Hírlap” 2. és 3. számát. Ott megtalálja, hogy névtelen levelekre nem válaszolunk, ha még oly jók is a közleményei. Ha esetleg valami jó dolga van, küldje be egész bátran a saját neve alatt s ha megüti a mértéket, akkor szívesen közöljük. **Kövesdi.** Az előfizetést megkaptuk. A kéziratosokat is megkaptuk, majd nyárra, ha terünk lesz hozzuk. **Csata.** Kérjük szépen ne keserítsen el bennünket ily reménytelen rossz takolmányokkal. **Gizi.** A hadnagynak 60 ezer korona kaució kell. **D.-Borekajla.** Megindítottuk, köszönet.

464 vógrh. sz.
1909.

Árverési hirdetésny.

Alulirt kiküldött bír. végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. bíróságnak 1909. évi V. 266/1 sz. végzése folytán **Dr. Steiner Oszkár** ügyvéd által képviselt Kakodi György felperes részére 192 kor. 64 fill. követelés s jár. erejéig elren-

delt kielégítési végrehajtás folytán alperestől le- és felülfogalt és 1427 koronára 10 fillérre becsült ingóságokra a lévai kir. bíróság 1909 V. 266/2 számú végzésével az árverés elrendelvé, annak a korábbi vagy felülfogaltatök követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, Szódon leendő megtartása határidőül 1909. évi június hó 28 és következő napján délután 1/2 3 órája kitűztetik, amikor a bíróság lefogalt butorok, italok s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elővirezendő ingóságok vételárából a végrehajtókövetelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdésig alulirt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Léván, 1909. évi június hó 12. napján.

Karácsonyi Pál
kir. bír. végrehajtó.

Kiadó

3 szobás lakás mellékhelyiséggel és nagy kerthelyiséggel augusztus 1-re, esetleg eladó. Bővebbet Boros Gyulánal.

Alberti Géza

szobafestő, czimfestő és mázoló

Léván, Ladányi-utczá 21. szám alatt.

Elvállal minden e szakmában tartozó munkákat, u. m. szobafestést, czimfestést mázolóást és tapétázást.

Mindezen munkákat különböző stílusban a leg egyszerűbbtől a legszebb kivitelig szakszerűen szolid árák mellett pontosan készíti el.

Albrecht Sándor

szobrász Léván, Kálnai-utczá.

Elvállal épület díszítési s egyéb szobrász munkákat. Azokat igen jutányos áron, a legtisztább kivitelben készíti el.

Lutovszky Lajos vendéglője

ez időszertint a legkellemesebb

kiránduló hely.

Kitünő italok és hideg ételek olcsó áron.
Figyelmes kiszolgálás! :: Kitünő tekepálya!

Vasárnap délután cigányzene.

Mulatsági meghívók, esketési és eljegyzési jelentések

Schulcz Ignác könyvnyomdájában Léván.

Schönstein Henrik, férfi- és női divatárak nagy választékban.

Engel József és fia

csemege és fűszer üzletében, naponta friss felvágott, sonka és kolbasz árak.

Női kalapok izléses kivitelben
Pinter Józsnál Léván.

Menyasszonyi kelengyék
Grötte Vilmosnál Léván.

Férfi és női divatcikkek
Holzmann Bódognál Léván.

Jó karban levő zongora
jutányos árban eladó, czim a
kiadóhivatalban.

Azonnal felveszek egy 14-15 éves
tisztességes fiút kéményseprő
tanulónak
teljes ellátással vagy anélkül, cím
Havas Sándor
kéményseprő m. Zseliz.

Látszerek és optikaiárak nagy választékban
kaphatók Greiner Zsigmondnál Léván
Kálvin-tér. Javításokat is elfogad.

Jó házból való fiu
ki néhány gimnáziumi osz-
tályt végzett a helybeli
drogériában gyakornoknak
felvétetik.

A szerkesztésért a lapkiadótulajdonos
felelős.

Ne mulassza el megizlelni a Hontmegyei

„Gyógyi forrás“

legjobb gyógy- és borvizét.

Dr. Lengyel Béla egyet. tanár véle-
ménye szerint kiváló alkalikus sulfátos
savanyú víz, mely a konyhasón, szikson
és sulfátokon kívül figyelmet gerjesztő
mennyiségben lithiumot is tartalmaz.
Az elemzés szerint a gyógyi víz az
alkalikus sulfátos savanyú vizek közé
tartozik — Főalkató részei a natrium
bicarbonát, a chlornátrium és a sulfátok.
E mellett kevés kénhidrogént és nagy
mennyiségű szabad szénsavat tartalmaz.
Chemiai alkotásánál és a feloldott sók
jelentékeny mennyiségénél fogva a - -
gyógyi víz az értékes gyógyvizek közt
foglal helyet. — Jónak bizonyult az
emésztési zavarok, gyomorsavanyúság,
gyomorhurut, gyomorégés, aranyeres-
bántalmak, alhasipózsiga, sárgaság, el-
hízottság, vesé- és hólyaghurut esetei-
nek gyógykezelésénél. - - - -

Kitűnő borviz.

A nagy. magy. kir. Belügyminister
53931. sz. a. kelt magas rendeletével
a gyógyi savanyúvizeknek a „Gyógy-
forrás“ czimer és jellegzet megadta.
Kapható Léván, Weisz Ignác kere-
kedésében. - - - -

Május 15-én nyílt meg a természetes
szénsavas és kénes szabad fürdő, mely
rehumás, idült gyulladásokra, szív- és
idegbajásoknál ajánlható. - - - -

Táncitanítási értesítés!

Léva város és vidéke nagyrabecsült
közönségének szíves tudomására adom,
hogy Léván az

„Oroszlán fogadó nagytermében“
1909. évi július hó 1-én

táncanfolyamot nyitok!

Beiratkozások: június hó 26-ától a
teremben.

Lelkiismeretes tanítás az összes
modern táncokból!

Délutáni Gyermekek tanfolyam! Boston
tanítás! Külön órák! Felnőtteknek esti
csoport! Léva közelében külön cso-
portok tanítását elfogadom;

Szíves pártfogást kér

KREUTZ GYULA

főv. okl. tánc és illemtanító
tisztletbeli tagja a Párisi táncművészeti
akadémiának

Fővárosi tan. nt. VIII. Kenyén Zsigmond u. 12.

Hirdetések! * Hirdetések!

felvétetnek

SCHULCZ IGNÁCZ

papirkereskedésében

LÉVÁN.

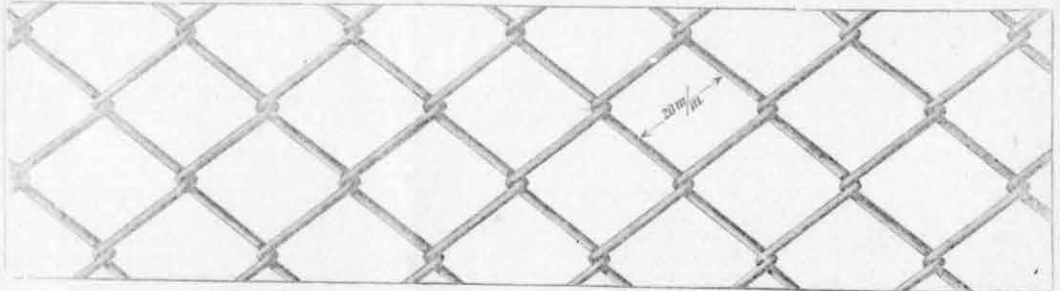
Hirdetés által lehet a mai korban
csétt elerni!

Hirdessenek! * Hirdessenek!

RÓTH K.

vaskereskedésében
Léván.

Minden minőségű és méretű
kerítés sodrony
legjutányosab árban
beszerezhető.

SCHULCZ IGNÁCZ LÉVA,

villanyerőre
berendezett
könyvnyomdája.

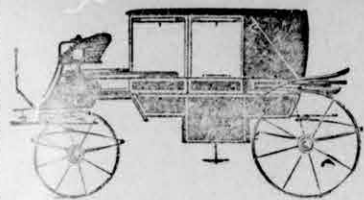
Papír és írószer kereskedés. Irodai felszerelések.

Üzleti könyvek gyári raktára.

NYOMTATVÁNYOK

minden szakmához a
legszebb kivitelben
gyorsan és olcsón készülnek.

Névjegyek 1 óra alatt készülnek.

Györgyi Lajos

szíjgyártó nyerges és kocsifényező,
Léván, Szepessy-utca 5-ik
és Kálnai-utca 3-ik szám alatt.

Saját bogsnár műhely.

Ajánlja saját készítményű ló-
szerszámokat, nyereg felszereléseket,
utazó bőröndöket, és táska
különlegességeket.

Kocsi mosó szivacs, szarvasbőr,
bőrtisztító és puhító szereket nagy
választékban tart raktáron.

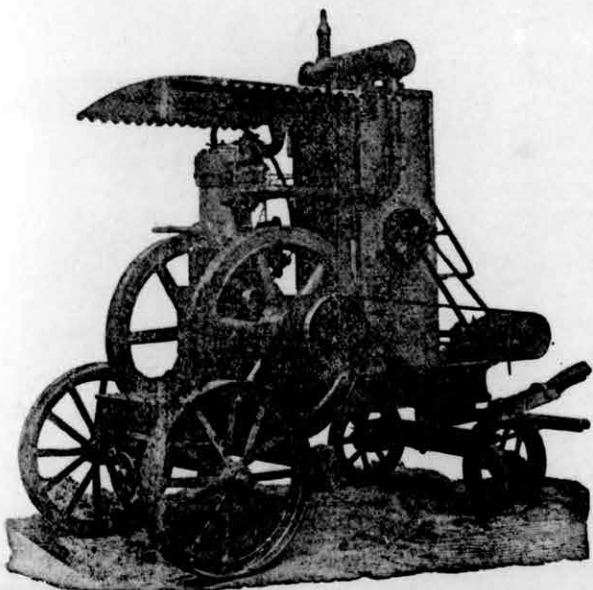
Új valamint javított kocsikból
állandó raktár! Használt kocsik
beeserlőnek.

Tisztelettel értesítem a n. é.
közönséget, hogy saját termésű
jó zamatos fehér és vörös,
új és ó boraimnak; — a nyert
engedély alapján — a „Kákai”
lakásomon és házon kívül való
kímérését megkezdettem.

Forgács Mihály

szőlőbirtokos.

*Knapp Dávid Léva, mezőgazdasági- és
varrógépek raktára.*

„Kobrak” cipők egyedüli raktára.

POLLAK ADOLF LÉVA.

Ajánlja rendkívüli jó minőségű
cipőit igen jutányos árakban.

Oriási választék üveg, porcelán,
lámpa és játék árúkbán.

Képkeretek minden kivitelben.

Épület üvegezési vállalat!

Játék árúk!

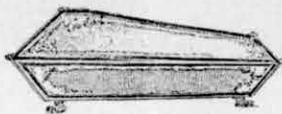
Kosár árúk!

„Kobrak” cipők egyedüli raktára.

WEISZ SIMON

NÖRINBERGI- ÉS RÖVIDÁRÚ NAGYKERESKEDÉSE

LÉVA, PETŐFY-UTCA.

Dús választékú raktárt tart
fa ércz koporsókból
koszorúk és az

összes temetkezési cikkekből.

Van szerencsém nagyérdemű
közönség szives tudomására adni, hogy
mezőgazdasági gépek...
raktáraitam...
kibővittem

tej- és vaj
gazdasági
gépekkel

és ezen gépekben a legelsőrendű

ALFA SEPARATOR R. T.
budapesti cég
képviselőtét bírom.

Raktáron állandóan láthatók.

Felhívom a tisztelt gazdaközönség
figyelmét a közeledő cséplési idény
alkalmával legjobb hazai gyártmányú

**Hoffher és
Schrantz-féle**

cséplőgépekre.

Ganz-féle

locomobilok

melyek raktáron
állandóan üzemben
láthatók.

Mezőgazdasági- és varrógépek legnagyobb raktára:

Knapp Dávidnál, Léván.

Hoffher és Schrantz
Mayfarth Ph. és Tsa.
Me. Cormick 華華華

gépeinek vezérképviselője.

Ganz-féle motórok
állandóan üzemben
láthatók. 華華華華

Műkölapos jégszekrények. Világhírű lánczos utak.

Községi és kerti fecskendők.

Eladó ház!

Léván, a piac térhez közel Part-ter utczában 3. számú ház és mintegy 420—460 □ öl telkével szabad kézből eladó. Bővebbet ugyanott a háztulajdonosnál.

Jó házból való fiu

szobafestő tanoncznak

felvétetik Alberti Géza szobafestő mesternél Léván, Ladányi utca 21.

Uj! csemege és fűszer üzlet.

Tisztelettel értesitem Léva város és vicéke n. é. ≡ közönségét, hogy Léván, Kossuth Lajos-téren a városháza épületében Amstetter-féle dohány nagytőzsde mellett **ujjonnan berendezett és friss árukkal felszerelt**

fűszer-, csemege-, liszt- és ásványviz üzletet nyitottam.

Ezen egészen ujjonnan alapított üzletben kitünő minőségű, teljessen friss árukkal és szolid jutányos árakkal vevőim bizalmát és pártfogását törekszem kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel **Losérth Dezső.**

Kévekötel első minőségű a legolcsóbb árban.

Naponta friss felvágottak.

Naponta friss állami tea-vaj.

STEINER SÁNDOR

órák és ékszerész

LÉVÁN, Kossuth Lajos-tér.

Mindenmü óra és ékszer javítások jótállás mellett elfogadtatnak

Nagy választék arany-, ezüst- és inga órákban, valamint mindenmü arany- és ezüst árukban.

Ezüst és china ezüst evőeszközök és gyertyatartók raktára.

Tört arany és ezüst tárgyak valamint régi pénzek a legmagasabb árban megvételnek, vagy becseréltetnek.

STEINER JÓZSEF

kárpitos-, díszítő és butorkereskedése

LÉVÁN, Petőfi-utca 13. szám.

Kárpitos munkák gyors és pontos kivitele.

Modern lakberendezések.